

Forslag

til

Lov om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

(Regulering af renteerstatninger).

Fremsat den 29. januar 1959 af *socialministeren*.

§ 1. De i henhold til lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre §§ 20 og 22 fastsatte renteerstatninger og de i lovens § 31, stk. 2, fastsatte beløb for årslønnen, således som disse har været reguleret, senest pr. 1. oktober 1957, forhøjes med virkning fra 1. april 1958 med 5 pct. De herefter fremkomne årslønbeløb afrundes til det nærmeste med 3 delelige beløb i kroner.

§ 2. For hver gang lønnen for en tjenestemand i 7. lønningsklasse på første løntrin med stedtillæg (sats C) stiger eller falder i forhold til den pr. 1. april 1958 i henhold til lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd gældende løn, vil de i lov om erstatning til

besættelsestidens ofre §§ 20 og 22 omhandlede løbende erstatningsydelse og de i lovens § 31 omhandlede beløb for årslønnen, således som disse erstatningsydelse og beløb fastsættes pr. 1. april 1958, jfr. nærværende lovs § 1, være at forhøje eller nedsætte med et beløb, der udgør samme procent af erstatningsydelse m. v., som stigningen eller faldet udgør af forannævnte tjenestemandslønning. De herefter fremkomne årslønbeløb afrundes til det nærmeste med 3 delelige beløb i kroner.

§ 3. Denne lov træder i kraft straks med virkning fra den 1. april 1958. Samtidig ophæves § 33, stk. 1, i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 33 i lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre skal løbende erstatningsydelse og maksimum for den årsløn, der kan lægges til grund ved erstatningens fastsættelse, reguleres i takt med lønninger for tjenestemænd i etaternes 14. lønningsklasse med eet alders-tillæg.

De tjenestemænd, der hidtil har været placeret i 14. lønningsklasse, er ved lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd henført til to klasser, 3. og 7. lønningsklasse. En beregning viser, at det økonomiske resultat vil

blive det samme, hvad enten man knytter erstatningslovens reguleringsbestemmelser til det løntrin i den ene eller den anden af de nævnte lønningsklasser, der nærmest svarer til det ovennævnte løntrin i den tidligere 14. lønningsklasse. Reguleringen foreslås herefter knyttet til første løntrin i 7. lønningsklasse.

Efter at der ved den nye tjenestemandsløvs er sket en forhøjelse af tjenestemandslønningerne fra 1. april 1958, findes det rettest, at erstatningerne efter loven om erstatning til besættelsestidens ofre forhøjes tilsvarende. Da de omhandlede ydelse